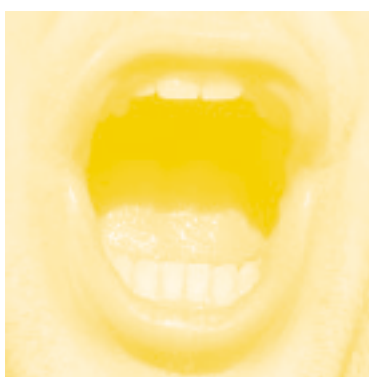
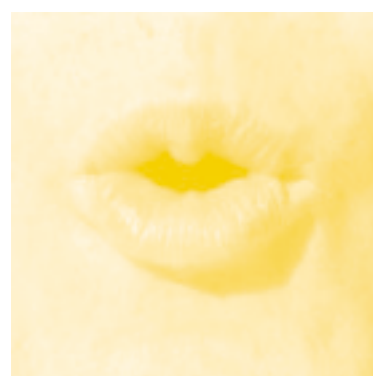
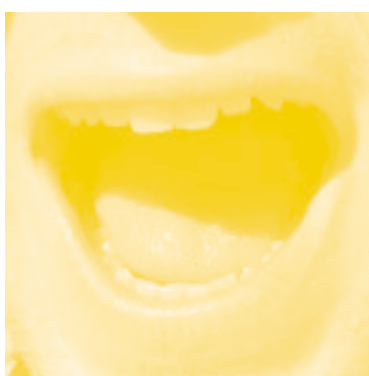
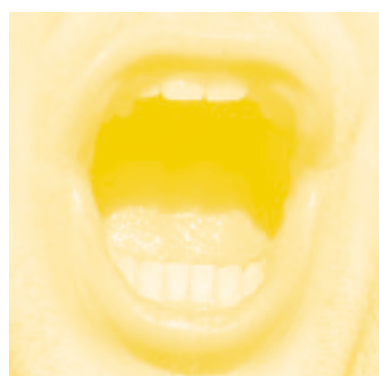
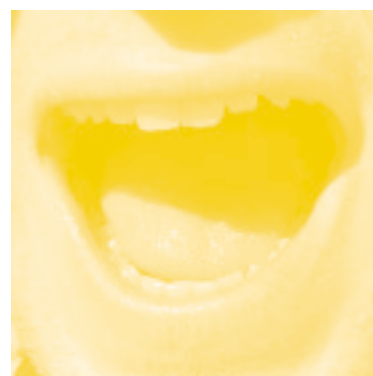
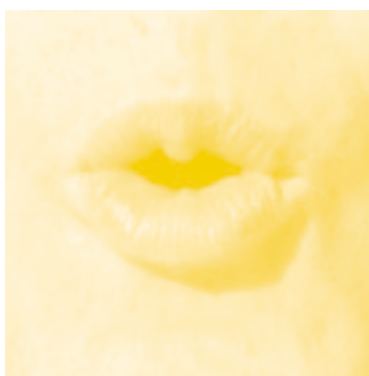
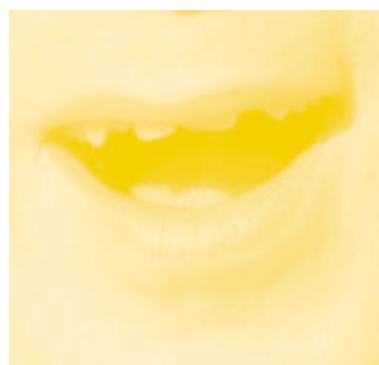

TONSÄTTAREN

1 2003

Ä M N E : O P E R A

Ord- föranden har ordet

Foto: Nicke Johansson

Stockholm New Music slog igen portarna efter en framgångsrik vecka med många konserter, seminarier och filmer med den nya musiken i fokus. Man kan konstatera att en stor del av evenemangen var ytterst välbesökta, något som kan stämma till eftertanke för den som söker sin identitet enbart i det marginaliserade. Därför känns den debatt¹ som Svenska Dagbladet lånat sig till, där skribenten Jonas Bjurström påstod sig ha kommit sanningen på spåret, lite unken. Bjurström ansåg nämligen att en musikers eventuella ohälsa skulle bero på utövandet av ny konstmusik. Svenska Dagbladet har de senaste åren innehaft platsen som en av de viktigaste kultursidorerna, och deras bevakning av konstmusiken har hållit en hög profil. Därför blir jag lite konfunderad, inte för att den nya musiken skulle stå över debatt eller inte klara lumpna angrepp. Nej, utan därför att med den argumentationsteknik som Bjurström väljer i debatten, sänks Svenska Dagbladets kultursidor till skvallerpressnivå. Jag saknar numera en konkurrent, bland stockholm-baserade tidningar, till Dagens Nyheter som orkar hålla en rimlig nivå även på sin debattsida.

- Komponerar du?
- Nej, jag söker sanningen.
- Men de ser ut som nottecken.
- De är sanningsnycklar.
- Hur menar du?
- Att varje konstverk i sig självt innehåller sanningen. När det gäller musik kanske man kan säga att den absoluta sanningen bor någonstans nära dubbelstrecket. Om du inte förstår saknar du nyfikenhet.
- Jag tror inte att jag gillar ditt sanningsbegrepp.
- Och jag tycker inte om bruna bönor.
- Va?
- Bruna bönor leder mina tankar på villovägar.
- Men vad har det med sanning att göra?
- För mig är det sanning.
- Att tala illa om bruna bönor?
- Nej, att söka sanning i musiken.

Sten Melin
Ordförande

¹ Debatten om den nutida konstmusiken fanns att läsa i Svenska Dagbladet 21/2 (Bjurström), 28/2, 4/3, 5/3, 7/3, 9/3, 13/3 och 18/3.

ÄMNE: OPERA INNEHÅLL

Ordföranden har ordet 2

Musikfunderingar N° 1 2003 3
Hans Gefors

Vadstena-Akademien ..... 4 -5
Marie Samuelsson

DEBATT

Frågor och ... svar? 6
Fredrik Österling

Konserter och uruppföranden 8

TONSÄTTAREN

Tidningen Tonsättaren ges ut av Föreningen svenska tonsättare och kommer ut med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare ..... Sten Melin
sten.melin@fst.se

Redaktör ..... Marie Samuelsson
marie.samuelsson@fst.se

Layout ..... Kristina Westman
kristina.westman@fst.se

Adress ..... FST
Box 27327
102 54 STOCKHOLM

Tel 08-783 95 90

Fax 08-783 95 40

Omslagsbild: Munnar tillhörande kören Non Silentium.
Fotograf Per Hugosson.

Tidskriften är gratis. Prenumerationsärenden hänvisas till ovanstående adress och telefonnummer.

MUSIKFUNDERINGAR N° 1 2003

Nytt för krönikorna i år 2003 är att vi ber tonsättare författa dem. Uppgiften är att begrunda ett verk från senare 1900-tal, alltså bara en generation tidigare ungefär, tonsättare vars musik ju fortfarande i allmänhet betraktas som "ny konstmusik", och som i många fall kan betecknas som oupptäckt. Kanske kan skribenten hitta trådar till det egna komponerandet, eller kanske går man tvärt emot i sitt eget skapande, eller kanske ställer man sig bortom sin egen tonsättarroll och betraktar verket helt enkelt.

Först ut blir tonsättaren Hans Gefors, kanske mest känd för sina musikdramatiska verk. Han har lyssnat till en nyinspelning av Hilding Rosenbergs opera *Lycksalighetens ö*.

Med Hilding på Lycksalighetens ö

Jag börjar med att lyssna på den nyutkomna inspelningen av Hilding Rosenbergs opera *Lycksalighetens ö* medan jag trycker ut stämor till ett eget verk – utan att läsa librettot. Det är som att få ett flygfoto av verket. Den kraftfulla energin i kompositionen och Rosenbergs karakteristiska personstil framstår tydligt. Och att den andra halvan är mörkare än den första.

Så läser jag librettot. Min vaga minnesbild från skolan om Atterboms romantiska läsdrama säger lyrisk intensitet från en daterad skönande. Den får jag revidera. Det är ett romantiskt drama och som sådant djupt pessimistiskt. Den handlar om förgänglighet, om uppgivenheten i att bevara åtminstone drömmen om en lycksalighetens ö. Det är ett mycket bra libretto! Omväxlande, innehållsrigt, med rika utmaningar för iscensättarna. Sagospelet visar sig vara en av urfäderna till drömspelet.

Rosenberg har själv gjort librettot med viss hjälp från Per Lindberg, en av den moderna teaterns stora föregångsmän i Sverige och som Rosenberg arbetade samman med under lång tid. Librettisten har gett tonsättaren en rad möjligheter till symboliska urscener, lyrisk fördjupning och storslagna fantasier. Astolf tror han spenderat tre veckor hos sin drömkvinna Felicia när det i själva verket gått tre seklar. När han återvänder till det land han varit kung över blir han besviken och kan svårigen hantera den. Han vill återvända till lycksalighetens ö men Tiden hinner upp honom och han dör. Till min förvåning upptäcker jag att tonsättaren inte riktigt gör librettot rättvisa.

Från Norrlandsoperans föreställning av *Lycksalighetens ö* 2002. Fotograf Malin Arnesson

Hilding Rosenberg gör på höjdpunkten av sin karriär ett intressant val, sprunget ur ett djupt känt behov. Han bejakar sitt ursprung snarare än sig själv som modernismens ikon, fördjupar sig i den förbundenhet han som barn kände till naturen, det paradiset han kom ifrån. Så både som flygfoto och som närbild är det lycksalighetens ö som står i tonsättarens fokus. När Astolf är död så tar epilogen vid och prisar extatiskt drömmen om den sköna idévärlden. Och Rosenbergs musik är som mest inspirerad i just dessa avsnitt. Svagare står framställningen av de mer demoniska partierna. Låt gå för Tidens första framträdande i tidstypisk dynamisk tuttilstil med körunderstöd. Men eftersom librettot ger utrymme för att gestalta tidens gång som helvetet på jorden så syns mig Rosenbergs deklamatoriska stil för monoton. I förhållande till den pärlande musiken till ungdomens källa så blir det mycket muller i bleck och fräsande utbrott i lågt stråk som har svårt att lyfta från det ordinära. Den bankande tidsrytmen på träblock och stortrumma är blott en markör som saknar tyngd. Ändå är inget dåligt, tonsättarens auktoritet övertygar. Jag försöker förstå varför operan inte blivit oftare framförd med alla sina kvaliteter. Det kan vara att man inte övertygas av Tidens makt på samma sätt som Felicias smärta griper.

Astolfs dödsscenen är suggestiv i librettot. Jag funderar på hur jag själv skulle ha gjort. Jag skulle ha infört ett element som låg utanför det som redan givits av stil och klang i operan, kanske skulle jag också försökt finna en ensemblemässig lösning som förstörade kontrasten till lycksalighetens ö.

Ett "banda" från scenen, en helt ny stämning, munspel till hela kören. Försök själva! Kanske är det här avståndet till andra världskrigets tid blir tydlig. Vi drabbas av samma insikt som Astolf om tidens gång.

I min ungdom hörde jag *Lycksalighetens ö* på en radioutsändning. Jag minns det som ohyggligt långtråkigt. Så upplever jag inte alls operan nu. Det är ett av Rosenbergs starkaste verk. Jag tjasas av flödet av scener och hittar inga longörer. När jag läser konvoluttexten inser jag att verket är förkortat. Jag tycker man gjort det en tjänst. Att finna den rätta balansen mellan musikens behov av utrymme och dramats puls är en viktig uppgift där tonsättarens avgörande vid skrivbordet inte självklart har företrädesrätt. På scenen gäller inte samma lagar som i konserthus. En minut utan dramatisk betydelse kan vara den minut som stjalper den obrutna närvaro som är målet. Det lärde Göran Järvefelt mig.

Hans Gefors

Lycksalighetens ö, opera i fyra akter av Hilding Rosenberg efter P. D. A. Atterboms sagospel. PSCD 722. Liveinspelning från Norrlandsoperans föreställning 2002.

Stiftelsen Internationella Vadstena-Akademien

Vadstena slott

Vadstena-Akademien har varje sommar sedan 1964 iscensatt musikdramatik. För fulla hus spelas nykomponerade operor och äldre, okända verk.

Rent organisatoriskt är Vadstena-Akademien i grunden liten, basen består av den konstnärlige ledaren som arbetar på halvtid, en verkställande direktör som också är administrativ chef, två producenter och en ekonom.

Sedan tre år tillbaka är Nils Spangenberg konstnärlig ledare. Han är sångare och musiker i grunden och har sedan övergått till operaregi. Han regisserade bl a *Tokfursten* med musik av Carl Unander-Scharin och arbetar även som pedagog, bl a på Operahögskolan som lärare i scenframställning och han är väl bevandrad i all operalitteratur, nytt och gammalt.

- Mitt specialintresse har på något sätt alltid varit att arbeta med riktigt gammalt och riktigt nytt. De möts på något sätt. En slags tempolikheter, någon snabbhet. Jag älskar barocken innan den ställande övergången. Även dramatisk är det spännande, alltid en blandning mellan högt och lågt. Mellan komedi och tragedi och - det vänder snabbt som på en femöring, så där – det finns en väldig fräschör i det. Jag tycker det är intressant att det kan svänga fullständigt respektlöst. I en gränsperiod finns ett embryo till da caporior, men de är ändå inte utvecklade ännu utan växlar och byter fortfarande. Händels tågordning är ännu inte funnen. Detta hänger ihop med den nyskrivna operan av idag, att det fortfarande finns en frihet och ett undersökande och också en snabbhet på något sätt. Jag förstår inte riktigt varför det är så, på den tiden levde människorna korta liv. Dom hade bråttom och vi lever längre liv, men vi har ändå bråttom.

En förutsättning för Vadstena, är att det är en akademi och att den första målgruppen är unga sångare och musiker. Dessa är stipendiater eftersom Vadstena är en stiftelse. Den andra pelaren är att man ska levandegöra de historiska miljöerna i Vadstena, där man spelar på Vadstena Slott och Vadstena gamla teater. Vidare ska repertoaren som ges basera sig på forskning, på gammal okänd repertoar och nyskrivna musikdramatiska verk.

- Dessa nya verk tillkommer egentligen inte i första hand för att tillfredsställa tonsättarna, utan för att dessa unga artister ska få möta något som för dem är okänt och helt eget, utan sångförebilder i skivinspelningar. Egentligen är det alltså en rent pedagogisk uppgift.

Sedan i samband därmed så gör vi spelningar för publik, men den egentliga akademien är själva arbetsprocessen som leder fram till en föreställning.

Andra inblandade i en produktion, som dirigent, repetitör, konsertmästare, regissör, scenograf, ljussättare och scenmästare är alla professionella, och samtidigt fungerar de som pedagoger. Detta gäller på alla fronter, även på kostymateljén och i ljussättningen.

Att som ung sångare och musiker få delta i hela denna process är eftertraktat därför att miljön och hela arbetsklimatet är så kreativt. Man får vara med om ett så koncentrerat och hängivet arbete, som kanske aldrig annars sker, inte ens om man går på en skola, där allting blir mer uppsplittrat. Alla aspekter som innefattar opera, allt från det sceniska till det musikaliska ligger alltså på en akademisk nivå. I samband med detta ger vi också seminarier och workshops för att få ännu en fördjupning förutom själva arbetet med operan.

Nils Spangenberg

Du får inte gå av Ylva Q Arkvik

- Sedan jag tillträdde, var en av mina policyförklaringar att utöka mängden nya verk. Vi har ju alltid minst två operor om året och då vill jag att vi ska göra en ny opera och en gammal opera varje år. Det har faktiskt lyckats, t o m så att vi får en liten övertikt för det nyskrivna. Detta är mycket tack vare Kulturrådet, bidragsgivaren till beställningarna. Vi har ett gott rykte att vi alltid har genomfört beställda verk. Vi arbetar också i ett format, kammaropera, där det inte finns några andra aktörer som riktigt vågar satsa.

Denna tankegång har genomsyrat arbetet och under Nils Spangenberg's tid har bl a följande nyskrivna operor satts upp, *Strändernas svall* med musik av Reine Jönsson och *Tidsströmmar*, tre korta operor som gavs under samma kväll, med musik av Ylva Q Arkvik med libretto av Eva Ström, Paula af Malmberg Wård, med libretto av Magnus Nilsson och Jesper Nordin med libretto av Märta Tikkanen. De äldre operorna har under de senaste två åren varit *Eldsvådan*, ett sångspel med musik av Haydn och en opera från 1680 *Bassiano*, med musik av Carlo Pallavicino. Nästa säsong uruppförs Carl Unander-Scharins opera *Heliga Birgitta*.

Hur blir då en ny operaproduktion till?

- Verken beställs av tonsättaren ca 2 år i förväg för att libretto och musik skall hinnas med. Vi har provjungningar och de utvalda stipendiaterna brukar komma från olika håll. De kan gå på opera- eller musikhögskolor eller ha avslutat sin utbildning, och en del har inte ens påbörjat sin högskoleutbildning. Eftersom vi har en åldersgräns på 35 år för de sökande, tar vi ibland in äldre sångare till vissa roller, dessa har då också en slags mentor- och pedagogfunktion.

- Sångarna börjar, tillsammans med repetitör, instuderingen av noterna under tidig vår i Stockholm, för att hinna med att lära sig materialet till repetitionerna som sker på plats i Vadstena i början av sommaren. Regissören gör också sitt förberedelsearbete och vi-

sionerna om verket presenteras under en kollationering med sångarna under våren. Allt det tekniska måste också förberedas tidigt eftersom vi inte har några egna verkstäder utan måste lägga ut vissa byggarbeten eller bygga själva.

I Vadstena repeterar vi sedan i snitt fem veckor, vi arbetar otroligt intensivt hela dagarna och vi har inte en enda ledig dag. Musikerna brukar komma de sista två repetitionsveckorna. Sedan ligger föreställningarna under en tvåveckorsperiod. Vi spelar aldrig mer än 12-13 föreställningar, mycket för att inte göra rovdrift på stipendiaterna, men de ska få uppleva att möjligheten att få göra det inför publik också är en del av lärandet.

- Har det funnits något negativt bemötande inför operan i Vadstena?

- Genom åren har det varit ett otroligt slit för att arbeta in och få ett gehör för Vadstenaoperans idé, och kanske allra svårast lokalt. Det är ju ett statligt ägande i Vadstena av alla de historiska miljöerna, och det har funnits åsikter om att det är onödigt att göra reklam för staden för det är så fint ändå. Men nu, efter många års motvind, finns det en väldig känsla för oss från politikerhåll, vi får ett stort stöd av dem, det är som att de äntligen har förstått vad vi är. Tänk att det har gått att få all denna publik, de kommer från staden eller från omliggande regioner eller är ditresta längre ifrån.

Det kunde ju ha varit en helt befängd idé; Att spela nyskriven och mycket gammal kammaropera mitt i sommaren i Vadstena, men det har visat sig fungera!

*Text: Marie Samuelsson
Redaktör
Foto: Henrik Rambe*

Vill ni ha ett frostigt påron av Paula af Malmberg Wård

DEBATT

Frågor och ... svar?
Opera parlando i nästan en akt

Ouverture

(Utmynnande i en fråga till operacheferna i landet)

Jag är i Wien för att övervara repetitio- nerna av ett nytt verk för en nystartad en- semble i staden. På kvällen får jag lust att gå på opera. Mina vänner önskar mig lycka till. ”Räkna med ståplats” säger kamraten Roland. Mycket riktigt; såväl föreställning- arna på Staatsoper som Volksoper och Burgtheater är slutsålda. Ytterligare en scen spelar en Mozartopera även den för utsålda hus. Detta i en stad av Stockholms storlek.

När jag väl klämt mig in på en föreställ- ning av Janaceks *Jenufa*, står jag bakom ett gäng blåhåriga tanter i träningsoverall som, tillsammans med några skamfilade studen- ter, närmast head-bangar sig genom hela öppningsscenen. Plötsligt faller allt på plats; konstformen är inte död, den är bara offer för svensk beröringsångest! Många är de svenskar – Karl Birger Blomdahl t ex – som har vittnat om den levande relation till konstformen opera som finns inte minst i Italien, och som kommit tillbaka till Sverige, med en ny syn på musikedramatiken.

Vi kanske inte kan förändra en mentali- tet, men kanske kan vi låta publiken få komma i kontakt med levande upphovsmän som bryr sig om konstformen idag? Och med mer än en uppsättning per år? Vem vet vad som då skulle hända...

Recitativo

(secco)

Tonsättaren sitter i sitt arbetsrum. Mån- skenet är isande kallt. En månstråle faller ned över beställningskontraktet. Tonsät- taren längtar efter mötet med teatern och dess människor, språket, turbulensen i korrido- rerna och glädjen över den gemensamma visionen. Med en duns faller tonsättaren ned i djup sömn, lamslagen av bristen på real- ism i denna önskebild. I drömmen före- ställer sig tonsättaren operahuset som en drottning Turandot. Hon ställer tre gåtor som tonsättaren måste besvara – med sitt partitur – för att till slut få operan fram- förd på scenen. Annars faller bilan över ton- sättarens huvud. Dessa gåtor är dock så hemliga och kluriga att drottningen endast mimar dem inför den församlade folk- hopen. På kinesiska. Tonsättaren vaknar dryptande av svett.

(Med ett ryck ställer sig tonsättaren upp, och inser att han låtit sig tryckas ner av la- tenta konspirationsteorier. Den osäkerhet han känner inför uppdraget, den tystnad som föregår leveransen av materialet, beror naturligtvis på honom själv. Han formulera- rar en vision, som han beslutar att över- lämna till operachefen, för att i någon mån överbrygga de kommunikativa samman- brott, som ger sådana mardrömmar. Stress- hantering helt enkelt.)

Basaria

Om jag vore operadirektör

”Hur skulle det vara, herr operachef, om vi gemensamt försökte lösa operans kris? Om kunskapen om teatern och operans vill- kor saknas hos tonsättaren, bjud då in ho- nom och henne! Låt dem lyssna, lära och förstå de förborgade hemligheter som ibland lägger snubbeltråd för den levande tonsättarens värv. Men vet också att ta vara på de goda idéerna, de utmanande visio- nerna och låt dessa emellanåt vara vägle- dande för hur ni lägger upp produktions- arbetet. Öppna experimentscenerna för verkliga experiment. Har ni redan glömt hur Puccini och Verdi reviderade och reviderade före, under och efter uppsättningarna? Ge dagens tonsättare samma möjlighet att prö- vas, lyckas och misslyckas i smått och stort. Chansen för lyckade projekt ökar om man inte behandlar det nya utifrån bilden av den färdiga, tusenfaldigt korrekturlästa tjugonde utgåvan av *Carmen*. Om jag vore operachef med ansvar för konstformens vitaliserande skulle jag balansera förvaltandet av en gam- mal repertoar med ett målmedvetet sökande efter formens förnyande och inspiratörer.”

(I tonsättarens fantasi träder tvenne re- presentanter för operavärlden fram; den ene operachef, den andra sångerska)

Tersett

(Ja men, va fan)

Operachefen: Käre tonsättare; allt detta du säger, gör vi också. Men med besinning. Vi har dock alldeles för små anslag för att kunna realisera alla goda idéer. Dessutom vill vi inte förlora den publik vi redan har.

Tonsättaren: Jamen vafan...

Operasångerskan: Jag är faktiskt inte utbil-

dad för den nya musiken.

Tonsättaren: Ja men va fan; Vem är väl det? Den finns ju inte än...

Operachefen: Men vi är tacksamma för alla idéer.

Tonsättaren: Ska vi kanske träffas och prata då? Allihop? Se vad vi kan göra, förutsätt- ningslöst?

Operachefen: Det är jag inte utbildad för.

Operasångerskan och tonsättaren (samtidigt): Ja men va fan!

Final

I ett skamlöst utnyttjande av stereotypa och i viss mån fördomsfulla bilder har jag här försökt skissera något som ändå är en realitet. Operans position i svenskt kultur- liv behöver en vitalisering. Ett närmare sam- arbete mellan tonsättare och operahuset är en av de möjligheter som ligger framför oss och en förutsättning för denna vitalisering. De lyckade projekt som har drivits på små teatrar runt om i landet vittnar ju om en vilja till förnyelse och risktagning som ännu inte nått de stora husen i samma utsträck- ning. Visst framförs nyskriven musikdrama- tik på de större husen. Dock, vill jag påstå, har detta skett i alldeles för liten utsträck- ning för att den nödvändiga dynamiken mellan högt och lågt ska kunna uppstå. Att skapa nya möjligheter för möten mellan tonsättare, librettister, sångare, regissörer och scenografer på operahuset kanske rentav skulle vara ett stimulerande kollek- tivt uppdrag? Vem vet vad som skulle kunna hända? Head banging på operan?

Fredrik Österling
Förbundssekreterare FST

Foto: Lars Törnåhl

ANNONSERA I TONSÄTTAREN

Från och med i år säljer vi annonsplats i tidningen

TONSÄTTAREN kommer ut med 4 nummer per år i mars, juni, september och december. Upplaga 1600 exemplar.

Om ni bokar annonsplats i 4 nummer lämnas 15% rabatt på nedanstående priser.

Halvsida format 165 * 128,5 mm alt 80mm*257mm ..... 2 800 kr + moms

Kvartssida format 80mm*128,5 mm ..... 1 500 kr + moms

Kontakta Kristina Westman för bokning och mer information.

kristina.westman@fst.se

08-783 88 43

PORTO
BETALT

Föreningen svenska tonsättare
Box 273 27
102 54 Stockholm

KONSERTER OCH URUPPFÖRÄNDEN

MARS

- 01-30** Ensemble Konstakademien Stockholm Love Mangs tonsättare, Pia Knöppel bildkonstnär, Rune Rydelius, skulptör.
- 05-09** Fylkingen 70 år, Stockholm Art Fair, Sollentuna mässhall
- 08** Kammarmusik av kvinnliga levande kompositörer. Uruppförandeklubben, Västerås konserthus 14.00
- 08** Staffan Björklund, *Sonat nr 2, Modulation 11 & 12, Reminiscenz 3, Rag*, Konstakademien Stockholm
- 09** *Improvised music from Sweden*, CNMAT, Arch street, Berkeley Per Anders Nilsson, Computer, Susanna Lindeborg, Piano, Ove Johansson, Saxofon, Matt Wright Computer,
- 11** Rolf Martinsson, *Metallic Movements*, Malmö Konserthus, 19.30
- 15** Göran Gamstorp, *Flödet*, KammarensembleN, Dir Franck Ollu. Hörsalen Kulturhuset i Stockholm uruppf (äv 16 mars)
- 15** Göteborgs kammarsolister, Nalen Stockholm 15.00 Kristian Bredin, *Guises III*, Joel Eriksson, *Tilings*
- 14** Fredrik Österling, *Viole?!*, Alea contemp ensemble, Skopje
- 15** Fredrik Österling, *Viole?!*, Anne Pajunen, vla, *Nescio*, Anna Svensdotter, fl, Fylkingen, Stockholm
- 15** Olov Franzén, *Musings*, Mattias Siljeborn pf, Skoklosters k:a
- 16** Marie Samuelsson, *Ö*, Anna Lindal vl, Kgl. Musikaliska Akademiens ledamotssal, Uruppförande
- 16** Kjell Perder, *Lux aeterna*, Gustaf Sjökvists Kammarkör, Storkyrkan Stockholm Uruppförande
- 16** Ylva Q Arkvik, *Skarpa, vassa*, A Lindal violin, Uruppförande
- 17** Albert Schnelzer, *Itaka*, Trio Sonore, Lund Uruppförande
- 18** Karin Rehnqvist, *Ice Music Fantasy*, Jukkasjärvi Ice Theatre, uruppf
- 20** Slagverkskonsert Jonas Larsson Univ. of Maryland, Baltimore Fredrik Österling, *Slideshow*, Fredric Bergström, *Vibraphone Music (no.1)* Uruppförande, Thomas Liljeholm, *Prism*
- 20** Ingvar Lidholm, *stund, när ditt inre...*, Kgl Filharmonikerna, solist Peter Mattei, dir A Gilbert, Konserthuset Stockholm
- 21** Ny Musik i Borås, Mats Persson och Kristine Scholz pn, Peter Hansen, *Modeskral, Sonatin*, uruppförande, Max Käck, *Sonatkrans*, Uruppförande, Lars Hallnäs, *Minnen... Konstruktioner*, Mats Lindström, *Du liebste mich nicht*, uruppf Mats Persson, *Azulaizouras II*, David Swärd, *Shadows of motion*
- 22** Johannes Bergmark/Müntzing/Klapper, Panora, Malmö
- 23** Albert Schnelzer, *Wolfgang is dancing*, Ensemble Nordlys, Musikhistoriskt Museum Köpenhamn Uruppförande
- 23** Håkan Larsson, *Aubade - Notturmo*, Berwaldhallen Uruppf.
- 23** Samtida Musik, Konstakademien Stockholm, 14.00 Joakim Sandgren, *Visite*, ffg i Sverige, Cristian Marina, *Girospira*, uruppf, Peter Schuback, *Souci de l'ame*, uruppf
- 25** Sven Ahlin, *Ballade*, Hans Pålsson, Laholms teater, uruppf
- 25** Sten Melin, *Giacometti*, Norrbottens kammarorkester Mats Rondin, uruppförande
- 30** Albert Schnelzer, *Dance of the Fairies*, John Ehde & Carl Axel Dominique, Församlingshemmet, Landskrona 16.00

APRIL

- 03** Sven David Sandström, *OD:s beställningsverk*, Orphei Drängar, Sveriges Radios Symfoniorkester, dir Manfred Honeck, Berwaldhallen, Stockholm Uruppförande
- 04** Sven David Sandström, Tonsättarträff, Café och galleri Aguéli Stockholm 19.00 Entré 50:-
- 05** Jonas Bohlin, *Nunatak*, Vertavokvartetten, Konserthuset, Sthlm
- 05** Miklós Maros, *Porträttkonsert*, Uruppförandeklubben Västerås
- 05** Fredrik Österling, *Embla*, Stefan Östersjö git, Birkerød Dk, uruppf (äv 27/4 i Osby)
- 09** Johan Hammerth, *Pianopreludier nr 5 och 23*, uruppf, *Prezenza*, och *La voix du chat déte*, Bengt-Åke Lundin piano, Gröna salen Kalmar slott
- 09** Lars-Gunnar Bodin, *Liptons äventyr*, SR P2 Uruppförande
- 09** Olov Franzén, *La terza via*, Olov Franzén vlc, Örslösa k:a Linköping (även 18/4 Björksätrakyrkan Sandviken)
- 10** Jesper Nordin, *Dubbelkonsert*, Konserthuset Västerås, uruppf
- 10** Jörgen Dafgård, *My Garden Like the Beach*, Lunds Akademiska Kör, Dir Sofia Söderberg Eberhard, S:t Johannes Kyrka, Malmö 20:03 Uruppförande
- 10** Fredrik Österling, *Drudenfuss*, Ensemble Reconsil, dir Roland Freisitzer, Wien, (även 13 mars i Barcelona, Spanien)
- 14-15** Marie Samuelsson, *I vargens öga*, Jörgen Pettersson sax, Vilnius, Litauen
- 18-20** Fredrik Österling, *Sauna subtil*, kammaropera i en akt, Vildmarksoperan, Lainio
- 22** Rolf Martinsson, *Nytt verk för flöjtkvartett*, Konserthuset i Malmö, kl. 19.30 Uruppförande
- 24** Malmö symfoniorkester, dir Dmitry Liss Hans Gefors, *Verk*, Uruppförande Victoria Borisova Ollas, *Symphony no 1*, Uruppförande
- 24** Jan Sandström, *Acintyas*, Helsingborgs symfoniorkester dir M Rondin, Helsingborgs Konserthus, 19.30
- 26** Samtida musik, Duo Gelland, Fredsgatan 12 Sthlm, 14.00 Musik av bl a Håkan Larsson och Erik Förare
- 28** Johan Hamerth, *La voix du chat déte*, B-Å Lundin piano, Nybrokajen 11 Stockholm
- 28-29** Marie Samuelsson, *I vargens öga*, Jörgen Pettersson sax, CoMA Festival i Växjö

MAJ

- 04** Trumpeten som soloinstrument (serien söndagar på KMA) Håkan Hardenberger spelar och samtalar med tonsättaren Daniel Börtz. Kgl. Musikaliska akademien kl 15.00
- 04** Thomas Åberg, *Waiting for Astor*, S:t Jakob's Cathedral Prag Uruppförande
- 09** Gunnar Bucht, *Panta Rei*, SR Symfoniorkester, Eric Ericsons Kammarkör, Radiokören, dir Tobias Ringborg, Berwaldhallen, Stockholm Uruppförande
- 13** Uruppförandeklubben Västerås Johan Hammerth, *pianopreludier*, Cristian Marina, *Flavours*
- 16 & 18** Rolf Martinsson, *Bridge*, H Hardenberger, Orchester der Beethovenhalle, M Soustrot, Beethovenhalle Bonn
- 22** Marie Samuelsson, *AIRDURUM*, Tonsättarträff, Café och galleri Aguéli Sthlm 19.00
- 26-28** Fredrik Österling, *Ruttna människor*, kammaropera i en akt, Sångare från Operahögskolan.